

Főszerepben: a játék telefon

KÖNYVKRITIKA - LXIII. évfolyam, 8. szám, 2019. február 22.

Murányi András: A Népszabadság kivégzése. Az utolsó főszerkesztő vallomása. Corvina Kiadó, Budapest, 2017, 264 oldal, 2990 Ft

A könyv központi motívuma a lap történetének utolsó (2015 augusztusától kezdődő) szakasza az akkori főszerkesztő szemszögéből. Murányi András mindenek előtt tisztázza a hogyan lettem főszerkesztő - drámai fordulatoktól szintén nem mentes - kérdését és a korábbi *Népszabadság*hoz való személyes kötődését. Visszaemlékezik a szellemi műhelyre, ahol majdnem kezdő újságíróként legendák mellett nevelkedett, hivatást tanult, s az emlékezetébe véste egyebek között Zalai István intelmét: „Murányikám, itt emberek dolgoznak”. A tárgyalt jelen időre térve beavató részletességgel beszél első főszerkesztői intézkedéseiről: kezdeti kirúgások és leigazolások, egyes rovatok, tartalom és forma átalakítása, a szerkesztőségi munkarend átforgalmazása, a későbbi kényszerű „karcsúsítások” levezénylése. Beszél szakmai hibákról, zökkenőkről, bakikról (például: fontos téma kimaradt a lapból, a versenytársaknál vezető hír volt; az online felület hiányosságai), és nem hallgat megkötött kompromisszumokról sem (miként változik meg a vezető anyag címe, hogyan cserélődik le a címlapkép egyszer csak, az ekkor még nem sejthető végjáték részeként immár). Beszél a túlélés - 2011-től folyamatosan jelen lévő - pénzügyi nehézségeiről, s a főszerkesztői működése alatt elért sikerekről.